

**Μαχαιροπούλου Σουζάνα, συνέντευξη, 30/01/2006**

-Και πώς τα βγάζατε πέρα λίγο αυτά τα χρόνια;

Δύσκολα. Πολύ φτώχεια. Όσπου να ορθοποδήσουνε δυσκολεύτηκαν πάρα πολύ. Ο πατέρας μου ήταν εργατικός, έπιαναν τα χέρια του, έκανε τις σκεπές. Το χωριό όλα ο πατέρας μου τα έκανε τα σπίτια. Έπιαναν τα χέρια του. Προκομμένος ήτανε και η μάνα μου και άρχισαν τα ζώα. Πιο πολύ με τα ζώα ορθοποδήσανε. Είχαν την παραγωγή, δε μας έλειπε τίποτα πια. Τα αυγά, το κρέας, τα κοτόπουλα είχαμε, το γάλα, το βούτυρο. Ήταν και οικογένειες που υποφέρονε. Οι τεμπέληδες υποφέρονε. Εκείνοι που είχαν όρεξη για δουλειά δουλεύαμε, από το πρωί ως το βράδυ δουλεύαμε.

-Και τα πουλούσατε κιόλας αυτά που βγάζατε από τα ζώα;

Βέβαια, βέβαια. Τα πρώτα χρόνια να σε πω, πριν από την κατοχή οι γυναίκες όλες μάζευαν ραδίκια από το βουνό και πήγαιναν τα πουλούσανε στη Θεσσαλονίκη. Και πουλούσανε και λίγα αυγά και λίγο γάλα από σπίτι σε σπίτι γυρνούσαν στη Θεσσαλονίκη και πουλούσανε. Τα πρώτα χρόνια πολύ δύσκολα. Ύστερα στρώσανε πιο καλά.

-Τα άλλα τα προϊόντα από τα ζώα πώς τα πουλούσαν ας πούμε; Έρχονταν εδώ έμποροι ή πηγαίνατε κάτω;

Όχι, μέχρι το 1950 κάτω το πουλούσαν το γάλα. Ήταν γαλατάδες που έπαιρναν το γάλα και το πουλούσαν κάτω. Μετά το 1950 που έγινε το αγνό, τα μάζεψε το αγνό το γάλα.